

8 Απριλίου, 1993

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡ. Σ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 272/90 & 273/90)

-
- 5 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Στοιχεία πάγιου ενεργητικού — Άρθρο 12 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νομων 1961-1989 — Περιεχόμενο ρύθμισης και προϋποθέσεις εφαρμογής — Η κριθείσα περίπτωση δεν υπάχθηκε στις διατάξεις του Άρθρου — Ευλόγως επιική η απόφαση του Εφόρου.
- 10 Διοικητικό Δίκαιο — Τεκμηρίο νομιμότητας των Διοικητικών Πράξεων — Εξοπλίζει και τις αποφάσεις επιβολής φορολογίας — Βάρος κατάρριψης του τεκμηρίου φέρει όποιος προσβάλλει την πράξη.
- 15 Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι 1961-1989 — Άρθρα 11(1) και 13(ε) — Για να εκπέσει μία δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος θα πρέπει να γίνεται εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση του εισοδήματος.
- 20 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Το ζήτημα της εφαρμογής του Άρθρου 26(1) της φορολογικής νομοθεσίας — Πορίσματα της *Unicars Ltd v. Δημοκρατίας*.
- Με τις συνεκδικασθείσες λόγω συναφείας προσφυγές, οι αιτητές, που είναι ασφαλιστική εταιρεία, προσέβαλαν την άρνηση του Διευθυντή Φόρου Εισοδήματος να επιτρέψει για σκοπούς Φόρου Εισοδήματος ως κεφαλαιουχική έκπτωση (επιταχυνόμενη απόσβεση) και δαπάνη αντίστοιχα, ποσά τα οποία δαπανήθηκαν για την

ανέγερση, επίπλωση και συντήρηση οικίας τους στη Γερμασόγεια.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές εν μέρει, αποφάσισε ότι:

1. Το βασικό σημείο είναι κατά πόσο οι δαπάνες έγιναν για την απόκτηση στοιχείων πάγιου ενεργητικού, σύμφωνα με το Άρθρο 12 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων. Οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που θέτει το Άρθρο 12, δηλαδή ότι πρόκειται για άσκηση εμπορικής επιχείρησης (ασφάλειες) και ότι η δαπάνη έγινε από 1.1.75 μέχρι 31.12.77 είναι παραδεκτό και από τις δύο πλευρές ότι πληρούνται. Τί συνιστούν στοιχεία πάγιου ενεργητικού ερμηνεύονται στο Άρθρο 12(1). 5
- Η απόφαση του καθ' ου η αίτηση εν προκειμένω ήταν λογικά εφικτή. 15
- Είναι παραδεκτό από τους αιτητές ότι η οικία χρησιμοποιείτο από τους ξένους συνεργάτες για διακοπές και ότι εδίδοντο σ' αυτή δεξιώσεις για ψυχαγωγία. Επιπρόσθετα, εφόσον η έδρα της εταιρείας ήταν η Λευκωσία θεωρείται εύλογο το συμπέρασμα του καθ' ου η αίτηση ότι θα ήταν λογικό οι συνεργάτες να διέμεναν στην πόλη όπου εδράζεται η εταιρεία. Αυτό το γεγονός ενισχύει το συμπέρασμα του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, ότι η χρησιμοποίηση από ξένους συνεργάτες ήταν μάλλον συμπτωματική. 20
2. Είναι γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι οι διοικητικές αποφάσεις, και σ' αυτές εντάσσονται και οι υποθέσεις επιβολής φορολογίας, τεκμαίρονται νόμιμες. Το βάρος απόδειξης περί του αντιθέτου φέρει το πρόσωπο που προσβάλλει τη διοικητική πράξη. Οι επιστολές ξένων συνεργατών οι οποίες κατατέθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, με τις οποίες ξένοι συνεργάτες βεβαίωναν ότι φιλοξενήθηκαν κατά καιρούς στη Λεμεσό, δεν επηρεάζουν το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης εφόσον αυτές δεν ήταν ενώπιον του Εφόρου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης και κατά συνέπεια δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη. 25
3. Όσον αφορά την απόφαση του καθ' ου η αίτηση να μη επιτρέψει τα έξοδα συντήρησης της οικίας κρίνεται ότι ήταν εύλογα επιτρεπτή, υπό τις περιστάσεις. Σύμφωνα με τα Άρθρα 11(1) και 13(ε) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1989, για να εκπίπτει μια δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος, θα πρέπει να γίνεται εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση εισοδήματος. 30

4. Είναι θέση του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι το εγε-
θέν θέμα περί της επιβολής 10% πρόσθετου φόρου, συνιστά νο-
μικό ζήτημα, το οποίο πρώτη φορά εγείρεται και ως εκ τούτου
εφαρμόζεται η επιφύλαξη του Άρθρου 26(1).

5

Κρίνεται ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν ευσταθεί και υιοθετεί-
ται επί του προκειμένου απόφαση *Unicars Ltd v. Δημοκρατίας*.

10

5. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και γι' αυτό το λόγο
η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, εκτός σε ό,τι αφο-
ρά την επιβολή τόκου 9% ετησίως, τόκο τον οποίο και οι ίδιοι
οι καθ' ων η αίτηση παραδέχονται ότι δεν έπρεπε να επιβληθεί
εφόσον δεν υπήρχε οποιαδήποτε αδικαιολόγητη παράλειψη
ενέργειας εκ μέρους της αιτήτριας εταιρείας στη διενέργεια των
βεβαιώσεων για τα επίδικα έτη.

15

*Οι προσφυγές απορρίπτονται εν μέ-
ρει χωρίς έξοδα.*

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Unicars Ltd v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 457,

Καλογήρου v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 534.

25

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση ημερο-
μηνίας 23.2.90 με την οποία αρνήθηκε να επιτρέψει για σκοπούς φό-
ρου εισοδήματος ως κεφαλαιουχική έκπτωση (επιταχυνόμενη από-
σβεση) και δαπάνη αντίστοιχα, ποσά τα οποία δαπανήθηκαν για την
ανέγερση, επίπλωση και συντήρηση οικίας στη Γερμασόγεια.

35

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές.

*Στ. Ιωσήφ, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η
αίτηση.*

Cur. adv. vult.

40

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, ασφαλιστική εταιρεία,
προσβάλλουν την απόφαση του Διευθυντή Φόρου Εισοδήματος
ημερ. 23.2.90 με την οποία αρνήθηκε να επιτρέψει για σκοπούς
φόρου εισοδήματος ως κεφαλαιουχική έκπτωση (επιταχυνόμενη
απόσβεση) και δαπάνη αντίστοιχα, ποσά τα οποία δαπανήθηκαν

για την ανέγερση, επίπλωση και συντήρηση οικίας στη Γερμασόγεια. Η άρνηση του Διευθυντή να δεχθεί παρόμοιες εκπτώσεις και για διαμερίσματα της αιτήτριας εταιρείας στη Λεμεσό αν και αρχικά προσβλήθηκε με τις προσφυγές στη συνέχεια αποσύρθηκε.

5

Οι προσφυγές, οι οποίες συνεδικάστηκαν επειδή τις συνθέτουν ταυτόσημα γεγονότα και στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης αφορούν τις φορολογίες φόρου εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1981 και 1982 και την έκτακτη εισφορά που επεβλήθηκε στους αιτητές για τις τριμηνίες 1/81-4/81, 1/82-4/82 και 1/83-4/83.

10

Οι φορολογίες φόρου εισοδήματος και έκτακτης εισφοράς επεβλήθηκαν στις 29.12.87 αφού προηγουμένως είχαν υποβληθεί εκ μέρους των αιτητών οι λογαριασμοί της εταιρείας. Η φορολογία για το έτος 1981 είναι αρχική φορολογία ενώ για το έτος 1982 είναι πρόσθετη φορολογία.

15

Κατόπιν ενστάσεων της αιτήτριας εταιρείας για τις επιβαλλόμενες φορολογίες, ο καθ' ου η αίτηση ζήτησε με επιστολή ημερ. 30.1.89 πληροφορίες όπως αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά το πότε άρχισε να χρησιμοποιείται η οικία στη Γερμασόγεια, κατάσταση για τα χρόνια 1981 μέχρι 1985 στην οποία να φαίνονται τα πρόσωπα και οι ημερομηνίες κατά τις οποίες φιλοξενήθηκαν επαγγελματικοί συνεργάτες, ανάλυση εξόδων συντήρησης και λειτουργίας της οικίας, λεπτομέρειες όσον αφορά το πώς λειτουργούσε η οικία όταν ήτο κενή ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που να δικαιολογεί την άποψη των αιτητών ότι η οικία χρησιμοποιείτο για προώθηση των εργασιών της εταιρείας.

20

25

30

Σε απάντηση, οι αιτητές με επιστολή ημερ. 9.3.89 υπέβαλαν αποδείξεις από Α.Η.Κ. και Συμβούλιο Βελτιώσεως Γερμασόγειας που αποδείκνυαν ότι η οικία άρχισε να χρησιμοποιείται το 1980, και ανάλυση των εξόδων συντήρησης. Στην επιστολή επίσης αναφέρετο ότι κατά τη διάρκεια των ετών 1981 - 1985 φιλοξενήθηκαν διάφοροι ασφαλιστικοί συνεργάτες της εταιρείας, ότι δεν υπήρχε μόνιμο προσωπικό για το σπίτι και ότι η Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας χρησιμοποιεί δικό της παραθαλάσσιο διαμέρισμα στη Λεμεσό.

35

40

Ο καθ' ου η αίτηση απέρριψε τις ενστάσεις των αιτητών με επιστολή ημερομηνίας 23.2.90. Παραθέτω πιο κάτω σχετικό απόσπασμα:

5 "Αναφέρομαι στις ενστάσεις που υπέβαλαν για λογαριασμό σας οι ελεγκτές σας στις 12 Ιανουαρίου 1988 και που αφορούν τις αρχικές μου αποφάσεις για τα φορολογικά έτη 1981 και 1982 για φόρο εισοδήματος και τις τριμηνίες 1/81 μέχρι 4/83 για έκτακτη εισφορά για τους πρόσφυγες.

10 2. Μετά από προσεκτική επανεξέταση των γεγονότων και των πληροφοριών και εξηγήσεων που μου έδωσαν οι ελεγκτές σας, έχω καταλήξει στην πιο κάτω τελική μου απόφαση:

(α) Να σας φορολογήσω με ετήσιαν αξίαν ακίνητης περιουσίας που χρησιμοποιείται από τους διευθυντές σας.

15 (β) Να μη επιτρέψω εκπτώσεις για την οικία και έπιπλα στη Γερμασόγεια και

(γ) Να μη επιτρέψω τα έξοδα συντήρησης της οικίας στη Γερμασόγεια

20 2. Μετά από προσεκτική επανεξέταση των γεγονότων και των πληροφοριών και εξηγήσεων που μου έδωσαν οι ελεγκτές σας, έχω καταλήξει στην πιο κάτω τελική μου απόφαση.

25 (α).....

(β) Να σας φορολογήσω σύμφωνα με το άρθρο 5(1)(γ) των Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 έως 1985 με £30 ετήσιαν αξία ακίνητης περιουσίας για το σπίτι στη Γερμασόγεια, για την περίοδο 1.1.81 έως 31.12.89.

30 3. Για να καταλήξω στην πιο πάνω απόφασή μου έλαβα υπ' όψη τα πιο κάτω:

35 (i) Η έδρα και τα Κεντρικά Γραφεία σας βρίσκονται στη Λευκωσία.

(ii) Ο τόπος μόνιμης διαμονής των διευθυντών σας που εξασκούν τον έλεγχο και την διαχείριση των εργασιών σας βρίσκονται στη Λευκωσία.

40 (iii)

(iv) Το σπίτι στη Γερμασόγεια χρησιμοποιείται από τους διευθυντές σας, σαν δεύτερη κατοικία και για ψυχαγωγίαν τους.

- 4.(α) Ο ισχυρισμός σας ότι έχουν φιλοξενηθεί στην οικία στη Γερμασόγεια επαγγελματικοί συνεργάτες σας και άλλα πρόσωπα, πράγμα που δεν έχετε αποδείξει, δεν την καθιστά στοιχείο ενεργητικού που χρησιμοποιήθηκε από εσάς, για την παραγωγή του εισοδήματός σας. 5
- (β) Η οικία αυτή έχει κτιστεί για τις προσωπικές ανάγκες των διευθυντών σας, σύμφωνα με την κοινωνική τους τάξη.
- (γ) Η φιλοξένηση σ' αυτή την οικία των επαγγελματικών σας συνεργατών και των άλλων προσώπων είναι συμπτωματική (INCIDENTAL) και επίσης συνεπακόλουθο των προσωπικών αναγκών και σχέσεων των διευθυντών σας (PERSONAL CONSIDERATION). 10 15
- (δ) Η ανέγερση της οικίας στη Γερμασόγεια, το κόστος της, καθώς και η απορρέουσα διάθεσή της για φιλοξένηση δεν ήταν κίνητρα για εξασφάλιση οφέλους για σας από καλύτερους όρους και ψηλότερο ποσοστό προμήθειας από τους ασφαλιστικούς και άλλους συνεργάτες σας. 20
- (ε) Τα έξοδα της οικίας στη Γερμασόγεια δεν είναι έξοδα που έγιναν εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την παραγωγή εισοδήματος. 25
- Εν όψει των πιο πάνω, απεφάσισα ότι οι πρόνοιες των άρθρων 11(1) και 12(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 έως 1989 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση σας, αλλά εμπίπτουν στις πρόνοιες του άρθρου 13(ε) των ιδίων ως πιο πάνω Νόμων." 30
- Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος να μην παραχωρήσει κεφαλαιουχική έκπτωση για τα ποσά που δαπανήθηκαν για την ανέγερση, επίπλωση και έξοδα συντήρησης της οικίας στη Γερμασόγεια είναι εσφαλμένη. 35
- Το βασικό σημείο είναι κατά πόσο οι δαπάνες έγιναν για την απόκτηση στοιχείων πάγιου ενεργητικού σύμφωνα με το Άρθρο 12 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων. Οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 12 δηλαδή ότι πρόκειται για άσκηση εμπορικής επιχείρησης (ασφάλειες) και ότι η δαπάνη έγινε από 1.1.75 μέχρι 31.12.77 είναι παραδεκτό και από τις δύο πλευρές ότι πληρούνται. Τί συνιστούν στοιχεία πάγιου ενεργητικού ερμηνεύονται στο άρθρο 12(1) ως "εγκαταστάσεις, μηχανα-

νήματα ή κτίρια, περιλαμβανομένων και καταλυμάτων των υπαλλήλων, άτινα ανήκουν εις πρόσωπον ασκούν εμπορικήν ή βιομηχανικήν εν γένει επιχείρησιν, επιτήδευμα ή βιοτεχνίαν τινα ελευθέριον ή άλλο τι επάγγελμα ή παρέχον μισθωτάς υπηρεσίας και άτινα χρησιμοποιούνται υπό του προσώπου τούτου εν τη τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχείρησει, επιτηδεύματι ή βιοτεχνία, ελευθερίω ή άλλω επαγγέλματι ή υπηρεσία"

Είμαι επιχείρημα του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι η οικία στη Γερμασόγεια αποτελεί στοιχείο πάγιου ενεργητικού της εταιρείας εφόσον ανήκει σ' αυτήν και χρησιμοποιείται από την εταιρεία στην εμπορική της επιχείρηση.

Συγκεκριμένα, ο δικηγόρος των αιτητών ανέφερε ότι από το 1981 φιλοξενούνται στην εν λόγω οικία για μεγάλα χρονικά διαστήματα και συχνά διάφοροι ξένοι συνεργάτες και διοργανώνονται επίσης δεξιώσεις με σκοπό την ψυχαγωγία των πελατών και συνεργατών. Με αυτό τον τρόπο, σύμφωνα με το επιχείρημα, εξοικονομούνται αρκετά χρήματα, τα οποία θα πληρώνοντο στα ξενοδοχεία. Επιπρόσθετα, η οικία χρησιμοποιείται ως τόπος συνάντησης με διάφορους συνεργάτες ή πελάτες της Λεμεσού εφόσον η αιτήτρια εταιρεία δεν έχει γραφείο στην πόλη αυτή. Όλα τα γεγονότα καταδεικνύουν, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, ότι η οικία χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της επιχείρησης της εταιρείας.

Κατέθεσε ενόρκως ενώπιον του δικαστηρίου η κα. Ρέα Χριστοφίδου, διευθύνουσα σύμβουλος της εταιρείας, η οποία δήλωσε ότι η οικία χρησιμοποιείται για μεγάλα χρονικά διαστήματα για τη φιλοξενία ξένων πελατών και συνεργατών, ως επίσης και ως τόπος για επαγγελματικές συναντήσεις με πελάτες και αντιπροσώπους από τη Λεμεσό. Η οικία, δε χρησιμοποιείται κατά την ίδια, για προσωπικούς δικούς της σκοπούς εφόσον διαθέτει άλλο διαμέρισμα στη Λεμεσό για το οποίο ουδέποτε απαίτησε οποιαδήποτε έκπτωση. Η μάρτυς στην ένορκη δήλωσή της επεσήναψε βεβαιώσεις από συνεργάτες του εξωτερικού οι οποίες βεβαιώνουν ότι φιλοξενήθηκαν στη Λεμεσό από την αιτήτρια εταιρεία.

Ένορκη μαρτυρία δόθηκε και από τον κ. Άλκη Αργύρη, ο οποίος δήλωσε ότι είναι συγγενής με την κα. Ρέα Χριστοφίδου, και ότι τελεί τροπονητά χρέη διαχειριστού της οικίας στη Γερμασόγεια. Εξήγησε ότι παρευρίσκετο προσωπικά στις επαγγελματικές δραστηριότητες που γίνοντο και στις δεξιώσεις και βοηθούσε στη διοργάνωση. Δεν μπορούσε να θυμηθεί όμως ημερομηνίες και συγκεκριμένα ονόματα φιλοξενηθέντων προσώ-

πων εκτός από μια περίπτωση.

Εκ μέρους του Φόρου Εισοδήματος κατέθεσε ενόρκως ο Δημήτρης Ζαννούπας, Φοροθέτης στο Επαρχιακό Γραφείο Φόρου Εισοδήματος ο οποίος ανέφερε ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν υπέβαλε επαρκή στοιχεία προς απόδειξη των ισχυρισμών της.

5

Είναι θέση του καθ' ου η αίτηση ότι η κατοικία χρησιμοποιήθηκε για ιδιωτική χρήση των διευθυντών και τυχόν χρησιμοποίηση από ξένους συνεργάτες ή και άλλους ήτο συμπτωματική.

10

Από όλα τα γεγονότα και στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου κρίνω ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση ήτο λογικά εφικτή.

Είναι παραδεκτό από τους αιτητές ότι η οικία χρησιμοποιείται από τους ξένους συνεργάτες για διακοπές και ότι εδίδοντο σ' αυτή δεξιώσεις για ψυχαγωγία. Επιπρόσθετα, εφόσον η έδρα της εταιρείας ήτο η Λευκωσία θεωρώ εύλογο το συμπέρασμα του καθ' ου η αίτηση ότι θα ήταν λογικό οι συνεργάτες να διέμεναν στην πόλη όπου εδράζεται η εταιρεία. Αυτό το γεγονός ενισχύει το συμπέρασμα του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ότι η χρησιμοποίηση από ξένους συνεργάτες ήτο μάλλον συμπτωματική. (Βλ. *Unicars Ltd v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 457.)

15

20

Το δεύτερο σημείο που χρήζει ανάλυσης, είναι το γεγονός ότι η αιτήτρια εταιρεία απέτυχε να προσκομίσει συγκεκριμένες ημερομηνίες και ονόματα προσώπων που φιλοξενήθηκαν για τα χρόνια 1981 μέχρι 1985 αν και ρητά τους ζητήθηκαν με επιστολή του καθ' ου η αίτηση ημερ. 30.1.89. Είναι γενική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι οι διοικητικές αποφάσεις, και σ' αυτές εντάσσονται και οι υποθέσεις επιβολής φορολογίας, τεκμαίρονται νόμιμες. Το βάρος απόδειξης περί του αντιθέτου φέρει το πρόσωπο που προσβάλλει τη διοικητική πράξη. Ασαφής ως προς τα ανωτέρω υπήρξε η μαρτυρία τόσο της διευθύνουσας συμβούλου κας. Ρέας Χριστοφίδου, όσο και του κ. Άλκη Αργύρη. Οι επιστολές ξένων συνεργατών οι οποίες κατατέθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, με τις οποίες ξένοι συνεργάτες βεβαίωναν ότι φιλοξενήθηκαν κατά καιρούς στη Λεμεσό, δεν επηρεάζουν το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης εφόσον αυτές δεν ήσαν ενώπιον του Εφόρου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης και κατά συνέπεια δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη. (Βλ. *Καλογήρου v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 534.)

25

30

35

40

Όσον αφορά την απόφαση του καθ' ου η αίτηση να μη επι-

5 τρέψει τα έξοδα συντήρησης της οικίας κρίνω ότι ήτο εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. Σύμφωνα με τα άρθρα 11(1) και 13(ε) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1989, για να εκπλιττεται μια δαπάνη για σκοπούς φόρου εισοδήματος θα πρέπει να γίνεται εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση εισοδήματος.

10 Καταλήγω ότι η απόφαση του Εφόρου να μην επιτρέψει ως έκπτωση τα πιο πάνω έξοδα για συντήρηση της οικίας, η οποία θεωρήθηκε ότι κτίστηκε για ιδιωτική χρήση των διευθυντών, ήτο εύλογα επιτρεπτή.

15 Το τρίτο επιχείρημα των αιτητών αφορά το 10% πρόσθετο φόρο για το φορολογικό έτος 1982 σύμφωνα με το άρθρο 26(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1988 το οποίο δίδει το δικαίωμα στο Διευθυντή Φόρου Εισοδήματος να απαιτήσει ποσό ίσο με το ένα δέκατο της διαφοράς μεταξύ του ποσού του φόρου όπως αυτό έχει τελικά εξακριβωθεί και του ποσού προσωρινού φόρου που πληρώθηκε. Είναι θέση του 20 δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι το εγεθέν θέμα συνιστά νομικό ζήτημα το οποίο πρώτη φορά εγείρεται και ως εκ τούτου εφαρμόζεται η επιύλαξη του άρθρου 26(1) η οποία προνοεί τα εξής: "Νοείται ότι αι διατάξεις του παρόντος εδαφίου δεν εφαρμόζονται εις περιπτώσιν καθ' ην πρόσωπον τι αμφισβητεί επί 25 Δικαστηρίου την εις αυτόν επιβληθείσα φορολογίαν επί νομικού σημείου μη εισέτι αποφασισθέντος."

30 Κρίνω ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν ευσταθεί και υιοθετώ επί του προκειμένου το παρακάτω απόσπασμα από την απόφαση *Unicars* (ανωτέρω) όπου ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λοΐζου τόνισε τα ακόλουθα:

35 "Στην παρούσα υπόθεση δεν τίθεται τέτοιο θέμα γιατί η προσφυγή δεν αναφέρεται σε "νομικό σημείο", αλλά σε εκτίμηση πραγματικών γεγονότων από τον καθ' ου η αίτηση Έφορο. Όπως αναφέρεται και από τον καθ' ου η αίτηση οι διατάξεις του άρθρου 12(2)(δ), και συγκεκριμένα κατά πόσο στοιχεία πάγιου ενεργητικού τυγχάνουν απόσβεσης, έγιναν αντικείμενο 40 πολλών υποθέσεων, μεταξύ των οποίων είναι οι υποθέσεις *Theocharides v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2725, *Mitsios Trading Ltd v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. και *Konnaris v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 958."

Ενόψει των όσων αναφέρονται πιο πάνω καταλήγω ότι η επί-

δικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και γι' αυτό το λόγο η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται εκτός σε ότι αφορά την επιβολή τόκου 9% ετησίως, τόκο τον οποίο και οι ίδιοι οι καθ' ων η αίτηση παραδέχονται ότι δεν έπρεπε να επιβληθεί εφόσον δεν υπήρχε οποιαδήποτε αδικαιολόγητη παράλειψη ενέργειας εκ μέρους της αιτήτριας εταιρείας στη διενέργεια των βεβαιώσεων για τα επίδικα έτη.

5

Οι προσφυγές απορρίπτονται εν μέρει.

10

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται εν μέρει χωρίς διαταγή για έξοδα.

15